

fige, at Kommunen i Stedet for at skulle betale for hvert enkelt Tilfælde, skal yde et Tillæg til Jordemødrenes Løn i en rund Sum, saaledes at alle de, der ikke anses for at have Gøne til at betale, kunde blive fri derved. Det er dette, jeg vilde tillade mig at henstille til det høje Things Overveieelse, om vi ikke uden egentlig at vide det let kunde komme til at foretage Noget, der kunde blive mistydet og anset for meget uheldigt.

Gstrup: Jeg vilde gjerne strax svare den ærede Landsthingsmand, at man rigtignok ofte udsætter sig for Mistydning, men jeg ser ikke rettere, end at man maa finde sig i en saadan Mistydning, naar man ellers gjør det, man anser for at være Ret. Det forekommer mig, at det ærede Medlem vilde have været fuldstændig tilfreds, naar Forslaget var gaaet ud paa, at hele den taxtmæssige Betaling efter Loven af 8de Marts 1856 ophævedes, og at Kommunen betalte Jordemoderen 3 Kr. for Enhver, som ikke havde Raad til at betale. (Griffen: Nei!) I saa Tilfælde vilde det jo kun have været en Omskrivning, der var Tale om, men er dette ikke Tilfældet, vilde det jo være en virkelig Forandring. Dersom man skulde komme ind paa at lønne Jordemødrene saa høit, at de overhovedet skulde praktisere gratis, saa vil jeg dog henstille, om dette vilde være hensigtsmæssigt; jeg tror, at det, at Jordemødrene faae en Betaling for selve den Handling, de udføre, medvirker til, at de villigere og omhyggeligere foretage Betjeningen. Dersom man vilde følge det ærede Medlems Forslag, saaledes som jeg maa antage det er, gennem fast Løn at fyldestgjøre Jordemødrene, saaledes at disse Intet havde at kræve, saa vilde Resultatet dog blive det, at Enhver, der havde Raad dertil, betalte, og at kun de Fattige ikke betalte; men saa vil jeg ogsaa henstille, om ikke netop den Stygge side vilde komme til at træde stærkt frem, at de Fattiges Betjening ogsaa blev derved.

Griffen: Jeg tror, at med Hensyn til det sidste Omtalte har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne misforstaaet mig. Det var min Mening, at Kommunen burde betale for alle dem, der ikke havde Gøne, ikke i hvert enkelt Tilfælde, men med en rund Sum. Det er kun en Henstilling, jeg tillader mig at gjøre; thi det er muligt, at det vil være heldigt, at Kommunen betaler for hvert enkelt Tilfælde. Hvad angaar den taxtmæssige Betaling, er det ikke min Mening, at den skulde ophøre, men jeg mener kun, at kan man apellere til de højere Stilledes Vresfølelse i denne Henseende, maatte vi ogsaa kunne gjøre det til de Andre. Jeg tror, at det let kan mistydes, naar man siger: Her maa vi have taxtmæssig Betaling for, men de Andre kunne vi slaa af paa, thi

de gjøre det af sig selv. I Smaafolk skulle derimod tvinges. Det er jeg bange for kan misforstaaes.

Scholer: Det første Forslag, som ærede Medlemmer have stillet, kan jeg forfaavidt godt være enig i at tiltræde; kun maa jeg ønske, at den ærede Justitsministers Underændringsforslag, som vil sætte 70 i Stedet for 60, vedtages. Jeg tror ikke, at man skal være altfor kneben overfor disse Mennesker og søge at knibe saa stærkt paa Lønnen, som vel muligt, thi er der nogen offentlig Bestilling, der er saavel ansvarfuld som byrdefuld, er det i Sandhed Jordemødrenes. Hvad derimod det sidste Forslag, Forslaget til § 3, angaar, kan jeg ikke være enig med de ærede Forslagsstillere. Den ærede Ordfører for disse Forslagsstillere yttrede i sit første Foredrag, at han frygtede for, at naar man nu satte Godtgjørelsen for en Gaardmandskone til 6 Kroner, ville de holde sig til den taxtmæssige forsatte Betaling og ikke yde Mere, idet han antog, at efter Sædvane yde de mere nu. Ja, ganske vist, det tror jeg ogsaa de gjøre; men jeg tror ikke, at det vil afholde nogen honnet Gaardmand fra at yde, hvad hvad han finder det passende at yde, at den taxtmæssige Betaling ikke er saa høj. Men her vil man ved Ændringsforslaget sætte Betalingen op for jordløse Husmænd og Indersker fra 1½ til 3 Kroner, og det finder jeg rigtignok kan blive temmelig byrdefuldt for Mange af den Klasse. Vel veed jeg nok, at den ærede Ordfører fuldstændig har motiveret og udvillet, at for dem, der ikke have Raad dertil, skal Kommunen betale, men her vil jeg saa bemærke: tror man ikke, at mange jordløse Husmænd og Indersker af Vresfølelse hellere ville, om det skal være nok saa haardt for dem, se at tilveiebringe den taxtmæssige Betaling, end de ville ty til Kommunen og bede den om at betale? Jeg tror virkelig, at det vil blive haardt for mange af disse Mennesker, som nu betale Jordemoderen saa godt, som deres Gøner fornaar, hvis man her sætter en taxtmæssig Betaling, som de skulle betales ligesom en Gaardmand; jeg tror, at det vil virke uheldigt. Der er et Punkt, som jeg ikke har været opmærksom paa før; ellers vilde jeg have tilladt mig at stille Ændringsforslag dertil; det er, at hvor Kommunen skal betale for dem, der ere under Fattigvæsenet, maatte man efter min Mening have stillet Betalingen lidt højere end 1½ Krone. Havde jeg været opmærksom derpaa tidligere, vilde jeg have foreslaaet at forandre 1½ Krone i sidste Linie af første Stykke i § 3 til 3 Kroner. Som sagt, det Ændringsforslag, som de Herrer have stillet til § 3, tror jeg ikke vil virke heldigt, og jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslag.

J. Andersen. Jeg vil stemme for det foreliggende Ændringsforslag, og jeg har slet ikke